

Smola kurjega tafa. Orožniki iz Št. Vida pri Stični na Dolenjskem so sporočili ljubljanski policiji, da je nekdo ukradel v vasi Rdeči Kal posestniku Jožefu Stravsu 20 kokoši. Ljubljanska policija je prijela na kolodvoru nekega mesarja, ki je pripeljal z dolenjskim vlakom kokoši in so manjkale samo tri, katere je med vožnjo izgubil. Aretirani trdi, da je kupil kurje blago od nekega kmečkega fanta.

Madžarski potnik okraden. Madžarskemu potniku, ki se je vozil čez naše ozemlje v Italijo, je sunil žepar v brzovlaku 1000 pengő (10.000 Din). Potnik je javil tatvino našim oblastem.

Izpred sodišča.

Obsodba nečloveškega očeta. Pred celjskim sodiščem se je zagovarjal Zakrajšek Ignacij, 26letni posestnik iz Podvrha pri Sevnici, katerega je državno tožilstvo obtožilo, da je v noči na 7. februarja t. l. v Podvrhu v svojem domu stisnil svojega tri mesece starega sina Karola za vrat in ga z zadušenjem usmrtil. Obdolženec dejanje zanika. Priznava pa možnost, da bi bil kriv otrokove smrti v toliko, da je otroka v postelji med spanjem nevede poležal, ali pa da je otroka tiščal z roko ali kako drugače. Njegova žena je namreč bila to noč odsotna in je zato moral oskrbovati otroka sam. Sodni zdravnik izvedenec je izrekel mnenje, da je bil trimesečni otrok lepo zraščan in v kosteh kakor v mišičevju dobro razvit in dobro rejen, tako da je trupelce napravilo vtis popolnoma zdravega, krepkega otroka. Ta otrok je umrl nasilne smrti vsled zadušenja, povzročena s trdim prijemom desne roke s palcem in kazalcem za vrat, na katerem sta se našli na desni in levi strani vrata dve vdolbini, kateri sta preostali kot očitni posledici trdega prijema za vrat z obema prstoma desne roke. Sodišče je spoznalo Zakrajška Ignacija za krivega umora in ga obsodilo na 10 let robije in trajno izgubo častnih pravic.

Sirite „Slov. gospodarja“!

Najstarejši možki v Slavoniji

Najstarejši Slavončan je 104 letni mizarški mojster Viktor Potočki iz Novske. Starec se je rodil leta 1833 v Radoboju. Njegov oče je tudi dosegel 104 leta, stari oče pa 127 let. Potočki je bil dvakrat oženjen in je ostal brez otrok. Udeležil se je l. 1854. vstaje na Sedmograškem. L. 1859 se je bojeval proti Italijanom pri Solferino in 1864 proti Dancem. 1866 pri Kustoci in Pešieri proti Italiji in 1869 je moral proti vstašem v Boki Kotorški. Udeležil se je celoasedbe Bosne in Hercegovine l. 1878. V svojem dolgem življenju je oprostil zelo mnogo vancev. Pred kratkim ga je obiskal bivši vajevec iz Krapine, ki ima že osem križev. Potočki je

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

12

Da bi vrnilo izgubljene ovce, so se lotili vneti duhovniki misijonov. S svojim svetniškim zgledom in svojo gorečo besedo so vabili ljudi nazaj v cerkev. Marsikje se je spreobrnila vsa fara, ljudi se je kar trlo okoli spovednic, tolika je bila lakota po božji besedi in po dušnem miru. Družine so se zopet pokristjanile, sovraštvo je ugasnilo, krivično blago so vrnilo, nečistovanje je prenehalo, pijančevanje se je poglelo. Družine so bile zvečer zopet vse doma zbrane pri rožnem vencu, prazniki so se praznovali zopet v cerkvi, ne pa v krčmi, med farani je zavladala krščanska ljubezen.

Žal, da je bilo tako le redkokje. In še tam, kjer je žel misijon take sadove, se je rado obrnilo na staro: misijonarji so na enem kraju fare odšli, na drugem pa se je satan zopet vračal v faro. Čisto udušiti pa satan nikoli ni mogel dobrega semena, ki so ga sveti in goreči misijonarji sejali.

Tisti dan pred Sinsvetmi so prišli popoldne misijonarji v Šmarje. Zvonovi so jih pozdravili in vsa fara jih je sprejela.

Se isti večer je pater Kristof začel misijon.

Pregnan in uničen

ali Kako je *Pečček žmazek* izgubil svoje prebivališče



Slovenska Krajina.

Beltinci. Malo se oglasimo v »Slov. gospodarju«, pa ne mislite, da spimo! Neradi se pred svetom hvalismo, saj pregovor pravi: »Velika hvala, cena mala«, mi pa hočemo ravno narobe, zato se pa neradi poveščujemo pred svetom. Naše Prosvetno društvo se v zadnjem času res močno giblje, posebno še sedaj, ko so dekleta in naši pridni igralci dobili marljivo voditeljico v osebi gđ. Tončke Krabonja. Na praznik sv. Jožefa smo se udeležili skupnega sv. obhajila, popoldne pa smo počastili našega zaščitnika z lepo akademijo. — Kakor smo opazili, so naši slavni JNSarji in mačkovi začeli plesti za bodoče voltve sračje gnezdo. Ne vemo, če jim bo uspelo. — Cvetni teden so naši ljudje kar zijali

od začudenja, ko so opazili lepake, ki so vabili na »Pasijone«, katerega je priredil naš Sokol! Poglejte, kako so se poboljšali!

Sv. Jurij v Slov. krajini. »Slov. gospodar« se tudi po naši župniji lepo širi. Samo pri enem širitelju je v par mesecih narasel za 21 komadov. Poleg »Slovenskega gospodarja« se lepo širi tudi drugo katoliško časopisje. Tudi »Nedelja«, ki se prodaja pri cerkvi, dobiva redne odjemalce. Skoraj vsako nedeljo se je prodalo po 25 komadov. Naše ljudstvo zelo rado čita. Ko bi bile razmere boljše, bi se seveda tudi tukaj znatno zboljšalo. — Mohorjani! Zadnji čas je, da se prijavite! Letos nas je že malo več!

Štiri pogoreli. V Farkaševcih pri Dol. Lendavi so v noči zgorele štiri domačije. Goreti je pričela streha gospodarskega poslopja posest-

Govoril je o namenu človeškega življenja in povedal tole zgodbo:

Nekega laškega trgovca so ujeli morski razbojniki in ga prodali Turkom za sužnja. Strašno je trpel. Ali hujše od vsega trpljenja mu je bilo hrepenenje po ženi in otrokih.

Tedaj je uzrl beneško ladjo v pristanu. Na srečo se je mogel z laškimi mornarji zmeniti; ti so mu obljubili, da ga vzamejo s seboj, če pride pravi čas v pristan. Ko je napočil tisti dan, ki so mu ga rekli, je res srečno ušel gospodarju. Da bi ga kdo na poti k morju ne zadržal, je šel po ovinkih, pa se je v mestu izgubil. Nazadnje je le prišel do morja. Toda na bregu je bil visok zid in do pristanišča je bilo še več ko tisoč korakov. In prepozno je bilo! Pravkar so dvignili sidro in ladja se je že sukala in odhajala. Prepozno! Ubogi mož se je sesedel, zaihtel je in vpil in se valjal po tleh. —

»In vendar,« je pater nadaljeval, »in vendar ni smel obupati! Morda pride druga domača ladja; morda bo tedaj bolj srečen. Ali pa bodo ti mornarji njegovi ženi sporočili, kje je, in mu bo poslala denar, da se odkupi. Tako se je res tudi zgodilo. Toda čeprav bi bil moral vse življenje ostati suženj, eno upanje bi mu bilo zmeraj ostalo, eno, najslajše, najlepše upanje: upanje na svobodo in srečo v večni, v nebeški domovini... Kdor pa ladjo v to domovino zamudi in zgreši, ta je zamudil in zgrešil vse.«

V naslednjih besedah je razgrnil pater vso bedo

nika Štefana Toplak. Radi močnega vetra so bila kmalu v objemu plamenov sosedna poslopja posestnic Ane Raj, Marije Denša ter posestnika Franca Horvat. Skupna škoda znaša 120 tisoč Din. Pri gašenju, katerega se je udeležilo devet gasilskih čet, sta dobila hude opekline Toplakov sin Jožef in posestnica Marija Denša.

Prijeti vlomilci. Orožniki iz Slatina Radenci so izsledili vlomilsko družbo, ki ima v zadnjem času na vesti celo vrsto vlomov. Tolpa je ob-

stojala iz ciganov iz Vanče vasi in ji je načeloval Janoš Šarkezi, ki je izdal tudi imena ostalih članov. Nekoliko poprej je bil prijat v Soboti cigan Milan Horvat, ki je sodeloval pri vlomih šarkezijske družbe, katero so predali v zapore mariborskega okrožnega sodišča. Med drugim so vlomili sedaj zaprti cigani v stanovanje upravitelja slatine Antona Jelen v Boracevi. Odnegli so mu ročno blagajno s petimi jurji, dve puški in več obleke ter ga oškodovali za 12 jurjev.



TAKSNA PROSTOST.

Izprememba v finančnem zakonu, za katero je Prosvetna zveza v Ljubljani prosila že dve leti, je končno uspela. Izpremenjena je pripomba 4, točka 4, k § 99a takole: Za cerkvene koncerte, javne vežbe sokolskih društev, koncerte in umetniške prireditve domačih pevskih zborov, kakor tudi gledališke predstave, prosvetnih večerj, predavanja in koncerti domačih prosvetnih društev so pod pogojem, da se vse te prireditve vršijo brez plesa, takse proste. Ta uredba bo gotovo dobrodošla vsem društvom, ker ne bo treba rabiti za društvene prireditve državnih vstopnic, za katere so morali doslej plačevati 50%. — V imenu 246 prosvetnih društev se iskreno zahvaljujemo gg. ministroma dr. Kreku in dr. Korošcu za to uslugo!

Naše prosvetne organizacije bodo s tem pritrjane letno vsaj 500.000 Din. Borba za to se je vodila od leta 1924 dalje. Ob času režima, ko so bili slovenski ministri v polni moči, se ni posrečilo niti nasprotnim organizacijam doseči te ugodnosti. Zopet dokaz, kdo ima srce za našo slovensko prosveto!

Sv. Ana v Slov. gorica. Katoliško prosvetno društvo priredi na belo nedeljo 4. aprila zanimivo sodobno igro »Križ in sovjetska zvezda«, drama v štirih dejanjih. Začetek ob treh popoldne. Število naročnikov »Slovenskega gospodarja« v župniji je letos naraslo na 198.

in obupno revščino duše, ki je zgrešila svoj zadnji, najvišji namen. Za tako dušo ni več nobene rešitve, nobenega upanja — nikdar, nikoli, ne čez tisoč in ne čez milijon let, nikdar več. Pogubljena na vekomaj!

Pridigarja samega je tako prevzelo, da so se mu ulile solze in je na prižnici pokleknil, si z rokami zakril obraz in utihnil; ni mogel več. V natlačeni cerkvi je bila pretresljiva tišina; le tu pa tam je kdo zaihtel ali vzdihnil.

Tam pod stopnicami na kor je stal grofov jagar; klobuk je stlačil v žep, roki je prekrizal. Izbral si je ta kot, da bi ga ljudje čim manj opazili. Mrko je gledal, zobe je stisnil, kakor da hoče pridigarju ljubovati.

Ne, njega pridigar ne bo ujel! Smejati se mora vsem tem milim Jeram, ki jih je pridiga tako prevzela, da se tresejo kakor trepetlika v vetru.

Pa se ni smejal. Niti se mu ni ljubilo, da bi šel po pridigi tja na Fužino, da bi tam zbijal norce in smešil misijon, kakor se je prej namenil. Med zadnjimi je šel iz cerkve in se je na kraju vasi zaril v neki kozolec na prenočišče.

Ko je drugo jutro na vse zgodaj vabilo, se je le težko spet spravil v cerkev; toda besedo je moral držati.

To jutro, bilo je na Sinsveti, je govoril zopet pater Kristof. Besedo je navezal na sinočnjo in pridigal o nameni človekovem, o Bogu, o božji dobroti.

Sv. Jurij v Slov. gorica. Prosvetno društvo »Edinost« priredi na belo nedeljo dne 4. aprila popoldne po večernicah Redenskevo igro »Za grunt«. Iskreno vabi vse prijatelje društva, domačine in sosede — odbor.

Vurberg. Bela nedelja bo za Vurberžane pomenljiv dan. Katoliško prosvetno društvo slovesno proslavi 30letnico svojega obstoja. Zjutraj ob 9. uri se zberejo člani in članice tega društva in vsi bivši predsedniki ter zastopniki sosednjih društev, katere na tem mestu prav pristrčno vabimo k slavnosti v »župnijskem domu«, nakar se vrši simboličen sprevod k cerkvi. Po sv. maši, ki jo bo opravil predsednik Prosvetne zveze v Mariboru g. dr. Josip Hohnjec, se vrši slavnostno zborovanje, v ugodnem času na prostem. Popoldne ob pol štirih in ob 8. uri zvečer pa je krasna prireditve pretresljive novodobne igre »Podrti križ«, ki bo v vsakomur pustila mogočen vtis. Nočna predstava bo radi nočnih prizorov na odru še bolj učinkovita. Zavedno ljudstvo, udeleži se v obilnem številu tega lepega društvenega slavlja! Ne bo ti žal!

Pri neredni stolici,

napihnjenosti črevesja zaradi zagatenja, odvaja naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica zaostanke prebave, nakupičene v črevesju. — V zdravniški praksi se uporablja

FRANZ - JOSEFOVA

naravna grenčica s popolnim uspehom pri moških, ženah in takisto pri otrocih.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

Sv. Venčesi pri Slov. Bistrici. Narodna knjižnica priredi v nedeljo dne 4. aprila, popoldne ob treh, v tukajšnji osnovni šoli Jurčičevo igro: »Tihotapec«. Vsi iskreno vabljeni!

Cadram. Naše Katoliško prosvetno društvo si je v svesti svoje velike naloge, ki jo mora vršiti med ljudstvom, osobito med mladino. K temu plemenitemu smotru sodelujejo z vzgledno požrtvovalnostjo najboljše prosvetne sile tega kraja. Na Jožefovo je društvo obhajalo katoliški prosvetni praznik. Cerkevni govor je imel predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec. Vsi člani in članice Prosvetnega društva so pristopili k mizi Gospodovi ter prejeli sv. obhajilo. Mogočen vtis na ljudstvo je napravilo zborna ljudsko petje, ki so ga prav lepo proizvajali člani in članice društva. Popoldne je društvo vprizorilo v Katoliškem prosvetnem domu lepo, učinkovito delujočo versko igro: »Zalostna Mati božja« v režiji gospe učiteljice Anke Majerič, ki je vprav izvrstno podala naslovno vlogo. Tudi ostale vloge so bile v prav dobrih rokah. Pred igro je g. duhovni svetnik Franc Hohnjec v poljudno-nazorni besedi raztolmačil vsebino igre. Vprizoritev, ki je napravila na občinstvo globok vtis, se je na cvetno nedeljo popopila. Ob tej priliki so nas tudi obiskali zastopniki sosednjih prosvetnih društev, za kar jim bodi hvala!

Sv. Jurij ob južni žel. Fantovska kongregacija je na Jožefovo priredila svojo akademijo z moderno igro »Podrti križ«. Izpovedala je vero v svoje ideale vero in lepo нравno življenje, ki jih ubija sedanji moderni duh časa in njegova vzgoja. V pretresljivih prizorih nam igra kaže sile, ki so na delu, da poteptajo vse svetinje, ki so bile krščanskemu ljudstvu drage in da omajajo temelje narodovega zdravja. Pod pretvezo, da jih hočejo osvoboditi starih »suzenjskih vezel«, ki kristjane vežejo na vero, Cerkev in duhovnika, se spravijo celo nad križ in ga poderejo! Je to jasna slika sedanjega boja ter sovraštva proti krščanstvu. In kakšen je uspeh njihovega dela? Nesloga, poboj in družinske zaloige! »Po njih delih jih boste spoznali.« Naj bi take igre ljudi vzgajale in odpirale njihove oči resnici!

Zahtevajte psovod

»Slovenskega gospodarja«!

moč in opravlja še vsa mizararska dela.

Zaklad smrti.

Od starega bratranca, ki je umrl v predmestju južnocamerijskega mesta Santiago v republiki Čile, je prejel Santos Cleveano zaboj starih pisem. Nekega večera je začel prebirati dokumente in je čital na starem pergamentu zabeleženo, da stoji v ozki ulici ob bregu reke Marocko hiša, v koje kleti je zakopal eden od bojazljivih prednikov svoje zlato. Santos Cleveano je stopil v stik z dobrim prijateljem. Podala sta se na mestno upravo, ki jima je dovolila iskanje zaklada pod pogojem, da odpade na mesto gotovi del najdenega. Prijatelj sta se podala koj na delo in sta zadela v kleti na

lepoti in resničnosti, o neskončni božji ljubezni. Opisoval je srečo blaženih, ki dosežejo svoj večni namen in se na vseh vekov večne čase ne morejo in ne bodo mogli navžiti Boga.

Grofov jagar je pazljivo poslušal. Tako o teh resnicah nikoli ni čul, marsikaj mu je bilo čisto novo. O Bogu, gospodu vseh gospodov, kateremu edinemu je treba služiti, doslej ni bog ve kaj vedel. Jel je premišljevali. Odslej ga je radovednost gnala, da je komaj čakal, da je bila spet pridiga. Pater Kristof je v naslednjih govorih govoril o zmotah in ovirah, ki so nam na poti v nebesa; drugi misijonarji pa so kazali, kam vodi greh in upor proti Bogu in koliko nesreč se je iz tega rodilo.

Grofovega jagra je misijon prijel. Vendar se je trdovratno upiral spoznanju. Otepal se je, branil, jezil sam pri sebi, prišel pa je le k vsaki pridigi; saj je obljubil tako.

V čaršarje se je čudilo, da je grofov jagar tako pridno hodil v cerkev. Na vseh koncih so si pravili o tem, in kadar je stopil iz cerkve, je prežalo sto oči nanj. Grofovemu jagra to začudenje ni ušlo, toda prezirljivo je pogledal čez ljudi in se za zijala ni zmenil.

Tretji dan misijona sta ga na spodnjem kraju vasi srečala fant in dekle, ki sta bila marljiva člana fužinske ponočnjaške bande. Dekle se je zaničljivo posmejnilo, ko je zagledalo jagra, fant pa se je ponorčeval: